

РЕШЕНИЕ

№ 35536

гр. София, 15.09.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на 29.05.2026 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Мария Ситнилка

ЧЛЕНОВЕ: Георги Терзиев

Пенка Велинова

при участието на секретаря Розалия Радева и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **3214** по описа за **2026** година докладвано от съдия Георги Терзиев, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 – чл. 228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл.63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на ВРИД Председател на Комисия за защита на потребителите, чрез процесуалния му представител гл. юрисконсулт М. М. срещу Решение № 4721/30.12.2025 г., постановено по НАХД № 11545/2025 г. по описа на Софийски районен съд, НО, 105 състав, с което е отменено Наказателно постановление (НП) № 005503/14.08.2024г., издадено от М. А. Ф. - председател на Комисия за защита на потребителите /КЗП/, с което НП за нарушение на разпоредбите на чл. 68д, ал. 1 вр. чл.68г, ал.4 вр. чл. 68в от Закона за защита на потребителите /ЗЗП/, на основание чл. 210а от ЗЗП на „СЪНФУДС БЪЛГАРИЯ“ ЕООД е наложена имуществена санкция в размер на 2000лв.

В касационната жалба се излагат доводи, че решението е неправилно, поради нарушение на материалния закон, допуснато нарушение на съдопроизводствените правила и необоснованост. Моли се да бъде отменено обжалваното решение, съответно да бъде потвърдено НП. При евентуалност моли да бъде върнато делото за ново разглеждане от друг състав на СРС. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

В съдебно заседание касаторът, не се явява и не се представлява.

Ответникът „СЪНФУДС БЪЛГАРИЯ“ ЕООД, чрез адв. С. В., излага становище в отговор на жалбата, така и в съдебно заседание за неоснователност на касационната жалба и моли да бъде потвърдено оспореното решение. Претендира разноски за адвокатско възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура, счита касационната жалба за неоснователна и недоказана и моли да бъде оставено в сила оспореното решение.

Съдът, след като прецени допустимостта на жалбата и обсъди направените в нея оплаквания, събраните по делото доказателства и извърши проверка на обжалваното решение, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е процесуално допустима - подадена е от надлежна страна в преклузивния 14-дневен срок по чл. 211, ал. 1 от АПК и срещу подлежащ на обжалване съдебен акт.

Разгледана по същество е неоснователна по следните съображения:

С обжалваното решение Софийски районен съд е отменил Наказателно постановление (НП) № 005503/14.08.2024г., издадено от М. А. Ф. - председател на Комисия за защита на потребителите /КЗП/, с което НП за нарушение на разпоредбите на чл. 68д, ал. 1 вр. чл.68г, ал.4 вр. чл. 68в от Закона за защита на потребителите /ЗЗП/, на основание чл. 210а от ЗЗП на „СЪНФУДС БЪЛГАРИЯ“ ЕООД е наложена имуществена санкция в размер на 2000 лв.

За да постанови решението, въз основа на доказателствата по делото, съдът приел, че не са допуснати съществени процесуални нарушения при съставяне на АУАН № 005503/15.04.2024 г. и издаденото въз основа на него НП № 005503/14.08.2024г., от председател на Комисия за защита на потребителите, но неправилно е приложен материалния закон, тъй като безспорно установените факти не сочат на извод за допуснатата форма на нелоялна търговска практика.

Съгласно чл. 63в от ЗАНН решението на районния съд подлежи на обжалване пред административния съд на основанията предвидени в НПК по реда на глава XII от АПК.

Съгласно чл. 218 от АПК съдът обсъжда само посочените в жалбата пороци, като за валидността, допустимостта и съответствието на обжалваното решение с материалния закон, съдът следи служебно.

Решението е валидно, допустимо и правилно. Първоинстанционният съд е установил правилно фактическата обстановка, която се подкрепя от данните по делото и се възприема изцяло и от настоящия съдебен състав.

От представените с административната преписка доказателства се установява, че на 25.03.2024г. в обект на „М.“ в [населено място],[жк], [улица], е извършена проверка с КП № 2757041 въз основа на постъпила жалба в КЗП от потребител, касаеща раздаване на флаери в търговските обекти на „М.“, на гърба на които е отпечатан QR код, при сканирането на който има възможност да се свали приложение на търговеца, чрез което потребителите да се ползват с отстъпки от цените на продукти и менюта. В жалбата на потребителя се съдържа твърдение, че QR кодът пренасочва към погрешна страница и следвайки верификацията се е абонира за „измама“ срещу сумата от 12 лв. на месец. Въз основа на жалбата, инспектори от Регионална дирекция С. при КЗП са извършили проверка на 25.03.2024г. в посочения обект на жалбоподателя. В хода на

проверката е установено, че на входа на обекта, представител на дружеството раздава флаери с текст „Свали приложението и се възползвай от оферти“. Констатирано е и че върху флаерите са изобразени 2 броя кодове на GooglePlay и AppStore, чрез които би трябвало да се свали приложението за отстъпки върху М.. При проверката се установило, че при сканиране на QR се осъществява препращане към сайт “me-qr.com” - сайт за създаване на QR кодове, което не отговаря на посланието, отправено чрез надписа върху флаерите, а е възможно абониране срещу определена сума за плащане срещу право на ползване за период от един месец.

Въз основа на установеното свидетеля С. съставила АУАН №005503, издаден на 15.04.2025г. за нарушения на законовите разпоредби на чл. 68д, ал.1 вр. чл. 68г, ал.4 вр. чл. 68в от ЗЗП на ответника по касация „СЪНФУДС България“ ЕООД. Наказващият орган приел за категорично доказана описаната в акта и констативния протокол фактическа обстановка и въз основа на него издал процесното Наказателно постановление НП № 005503 от 14.08.2024г., в което квалифицирал дейността на търговеца, като нелоялна търговска практика по смисъла на чл. 68д, ал.1, вр. чл. 68г, ал.4 ЗЗП, като наложил на дружеството имуществена санкция в минимален размер от 2000, 00 лева на основание чл. 210а ЗЗП.

С разпоредбата на чл. 68в от ЗЗП се забраняват нелоялните търговски практики.

Разпоредбата на чл. 68г, ал. 4 от ЗЗП посочва, че нелоялни са и заблуждаващите и агресивните търговски практики по чл. 68д - 68к.

Съгласно нормата на чл. 68д, ал. 1, пред. 1, вр. чл. 68д, ал. 2, т. 4 от ЗЗП: "Търговската практика е заблуждаваща, когато съдържа невярна информация и следователно е подвеждаща или когато по някакъв начин, включително чрез цялостното ѝ представяне, заблуждава или е в състояние да въведе в заблуждение средния потребител, дори и ако представената информация е фактически точна относно някои от обстоятелствата, посочени в ал. 2, и има за резултат или е възможно да има за резултат вземането на търговско решение, което той не би взел без използването на търговската практика. Обстоятелствата по ал. 1 включват информация за цената или начина на нейното изчисляване, или съществуването на специфично предимство по отношение на цената". За да е налице заблуждаваща търговска практика по смисъла на чл. 68д, ал. 1, пр. 1 ЗЗП е необходимо да са налице кумулативно следните три елемента: 1.) търговска практика; 2.) която съдържа невярна информация и 3.) има за резултат или е възможно да има за резултат вземане на търговско решение, което средният потребител не би взел без използването на търговска практика. В контекста на гореизложеното, по делото е безспорно установено, че е налице предлагане от дружеството-жалбоподател на стоки в магазина, което представлява търговска практика по смисъла на § 13, т. 23 от ДР на ЗЗП.

В конкретния случай правилно е възприето от страна на въззивната инстанция становището, че от установената по делото фактическа обстановка не може да се направи категоричен извод, че е налице вторият елемент, доколкото поставената в онлайн платформа информация относно цената е невярна и поради това заблуждаваща.

Настоящата инстанция споделя изводите на СРС, че не е налице и третият елемент на фактическия състав на заблуждаващата търговска практика, а именно същата да има за резултат или да е възможно да има за резултат вземане на търговско решение, което средният потребител не би взел без използването ѝ, доколкото потребителят е заплатил услуга, която не е предлагана от

„Сънфудс България“ ЕООД, а от друг търговец.

Правилен е извода на въззивния съд, че преценката за възможността съответната търговска практика да има искания от разпоредбата резултат се прави винаги от гледната точка на средния добре информиран и сравнително наблюдателен и предпазлив потребител. Мотивите на СРС кореспондират със събраните по делото доказателства, съобразени с извода, че съгласно съображение 18 от Директива 2005/29/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 11 май 2005 година относно нелоялни търговски практики от страна на търговци към потребителите на вътрешния пазар и изменение на Директива 84/450/ЕИО на Съвета, Директива 97/7/ЕО, 98/27/ЕО и 2002/65/ЕО на Европейския парламент и на Съвета, и Регламент (ЕО) № 2006/2004 на Европейския парламент и на Съвета (Директива 2005/29), чиито разпоредби националният закон транспонира, критерият за "средния потребител" не е статистически, а националните съдилища и административни власти трябва да използват своята собствена преценка, за да определят типичната реакция на средния потребител в конкретен случай.

Така настоящата инстанция възприема и извода за липса на втората и третата предпоставка за наличието на заблуждаваща търговска практика по смисъла на чл. 68д, ал. 1, пр. 1 ЗЗП, противно на твърденията в касационната жалба.

Горното обективира решението на СРС, като съобразено с материалния закон, а от там и липсата на съставомерност на деянието.

С оглед на така установеното от доказателствата по делото е правилен изводът на СРС, че търговецът "СЪНФУДС БЪЛГАРИЯ" ЕООД не е осъществило посоченото нарушение, а именно не е приложил заблуждаваща нелоялна търговска практика, като като предоставял невярна и подвеждаща информация за сваляне на приложение на М., чрез което да има възможност на по-добра цена да закупува от дружеството стоки и менюта, като наличието на невярна информация можело да е основание потребителят да вземе решение за покупка, което не би взел без прилагането на тази търговска практика“

От доказателствата по делото се установява от обективна страна, че информацията за намалената цена на стоките е била вярна. Не са представени доказателства пред настоящата инстанция, които да опровергават извода, че след сканирането на QR кодовете на гърба на флаерите потребителите имат възможност да свалят приложението на М., чрез което да се възползват от отстъпки в цените на продукти и менюта. Така се споделя и извода, че наличието на реклами в онлайн платформата не е нарушение на законоустановените правила за поведение, както и не следва да бъде санкционирано.

Не може да се наложи извода, че е налице заблуждаваща нелоялна търговска практика, която отнема възможността потребителя да се възползва от свободата си на избор, като го принуждава да вземе решение, което не би взел ако е знаел за обвързаността на отделните продукти. Не се опровергава и пред настоящата инстанция извода, че за абониране за услуга „създаване на QR кодове“ срещу месечна такса от 12 лева, е обективно невъзможно потребителя да не премине през няколко стъпки, една от които е даване на изрично съгласие за плащане и абониране.

При правилно приложение на материалния закон въззивният съд е отменил наказателното постановление, поради което решението му следва да бъде оставено в сила.

С оглед изхода на делото и на основание чл. 63д, ал. 1 ЗАНН във вр. с чл. 143, ал. 3 АПК ответникът по касационната жалба има право на разноски. Претенцията е своевременно заявена и доказана в размера на 285 евро.

Жалбоподателят прави възражение за прекомерност, което е неоснователно. Съдът съобразява задължителното тълкуване, дадено с решението на СЕС по дело С-438/22, съгласно което националният съд е длъжен да откаже да приложи Наредба № 1 от 9.07.2004 година за минималните размери на адвокатските възнаграждения като противоречаща на член 101, параграф 1 ДФЕС във връзка с член 4, параграф 3 ДЕС. Делото не представлява фактическа и правна сложност. В касационното производство е проведено едно открито съдебно заседание, а оказаната на ответника правна помощ се изразява в изготвяне на отговор на касационната жалба и явяване в съдебно заседание, съответно активно процесуално представителство. При това уговореният и заплатен размер на адвокатското възнаграждение от 285 евро не е прекомерен и непропорционален, поради което не следва да бъде намален.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2, вр. ал. 1 АПК, вр. чл. 63в ЗАНН, Административен съд София - град, VII - ми касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 4721/30.12.2025 г., постановено по НАХД № 11545/2025 г. по описа на Софийски районен съд, НО, 105 състав.

ОСЪЖДА Комисията за защита на потребителите да заплати на „СЪНФУДС БЪЛГАРИЯ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] за разноски в касационното производство сумата от 285 /двеста осемдесет и пет/ евро.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:1.

